

DƯỚI BÓNG CỦA CÂY GAI

Kinh thánh: Các quan xét 9:7-21

“7 Giô-tham hay đăng điều đó, bèn đi lên đứng trên chót núi Ga-ri-xim, cất tiếng la rằng: Hỡi người Si-chem, hãy nghe ta, và nguyện Đức Chúa Trời nghe các ngươi! 8 Các cây cối đều đi đăng xúc dầu cho một vua cai trị chúng nó. Chúng nó nói cùng cây ô-li-ve rằng: Hãy cai trị chúng tôi. 9 Cây ô-li-ve đáp: Ta há sẽ bỏ dầu ta mà Đức Chúa Trời và loài người đều tôn vinh, đăng đi xao động trên các cây cối ư? 10 Các cây cối lại nói cùng cây vả rằng: Hãy đến cai trị chúng tôi. 11 Nhưng cây vả đáp rằng: Ta há sẽ bỏ sự ngọt ngon và trái tươi tốt ta đăng đi xao động trên các cây cối ư? 12 Đoạn, các cây cối nói cùng cây nho rằng: Hãy đến cai trị chúng tôi. 13 Nhưng cây nho đáp: Ta há sẽ bỏ rượu ngon ta, là thứ làm cho vui Đức Chúa Trời và người ta, đăng đi xao động trên các cây cối ư? 14 Bây giờ, hết thảy cây cối nói cùng gai góc rằng: Hãy đến cai trị chúng tôi. 15 Gai góc đáp cùng các cây cối rằng: Nếu bởi lòng chân thật mà các ngươi muốn xúc dầu ta làm vua các ngươi, thì hãy đến núp dưới bóng ta; bằng không, nguyện lửa ra từ gai và thiêu nuốt cây bá hương Li-ban đi! 16 Bây giờ, có phải các ngươi cư xử chân thật và công bình mà tôn A-bi-mê-léc làm vua chẳng? Các ngươi có hậu đãi Giê-ru-ba-anh và nhà người chẳng? Có báo đáp điều người đã làm cho các ngươi chẳng? 17 Vì cha ta có tranh chiến cho các ngươi, liều mình mà giải cứu các ngươi khỏi tay dân Ma-đi-an. 18 Nhưng ngày nay các ngươi lại dấy lên cùng nhà cha ta, đã giết trên một hòn đá các con trai người, số là bảy mươi người, và lấy A-bi-mê-léc, con trai của con đòi người, mà tôn lên làm vua của dân Si-chem, vì hắn là anh em các ngươi. 19 Vậy, ví bằng ngày nay các ngươi có lấy sự chân thật và chánh trực mà đãi Giê-ru-ba-anh và nhà người, thì A-bi-mê-léc khá vui mừng nơi các ngươi, và các ngươi hãy vui mừng nơi hắn! 20 Bằng chẳng, nguyện lửa ra từ A-bi-mê-léc thiêu nuốt những người Si-chem cùng họ Mi-lô; và nguyện lửa ra từ những người Si-chem cùng họ Mi-lô mà thiêu nuốt A-bi-mê-léc! 21 Đoạn, Giô-tham trốn, đi ẩn nấu tại Bê-re, và ở đó, vì sợ A-bi-mê-léc, anh mình.”

Gợi ý bài học: Sau khi Ghê-đê-ôn qua đời, dân Y-sơ-ra-ên tiếp tục trượt dài trong sự suy thoái thuộc linh. A-bi-mê-léc, con trai của Ghê-đê-ôn với một người thiếp tại Si-chem, nuôi tham vọng quyền lực và giết gần như toàn bộ bảy mươi anh em mình trên cùng một tảng đá. Chỉ có Giô-tham, người con út, trốn thoát. Khi dân Si-chem lập A-bi-mê-léc làm vua, Giô-tham đứng trên đỉnh núi Ga-ri-xim và lớn tiếng công bố một lời cảnh tỉnh. Đó không chỉ là lời tố cáo A-bi-mê-léc, nhưng còn là sự phán xét dành cho những người đã đồng lõa với ông.

Giô-tham kể câu chuyện về những cây cối muốn tìm một vị vua. Trước hết, chúng đến mời cây ô-liu, cây vả và cây nho cai trị mình. Tuy nhiên, cả ba đều từ chối. Cây ô-liu không muốn từ bỏ dầu quý dùng để tôn kính Đức Chúa Trời và con người. Cây vả không muốn bỏ trái ngon ngọt của mình. Cây nho cũng không muốn từ bỏ rượu làm vui lòng Đức Chúa Trời và loài người. Những cây này hiểu rõ giá trị và chức năng Đức Chúa Trời ban cho mình. **Chúng không muốn từ bỏ sự kêu gọi để chạy theo địa vị và quyền lực. Chúng không cần đứng cao hơn người khác để chứng minh giá trị**

của bản thân. Đây là hình ảnh của người biết thỏa lòng với sự kêu gọi mình đã nhận. Người ấy không bận tâm đến việc mình có được chú ý hay tôn cao hay không, nhưng trung tín kết quả tại nơi Đức Chúa Trời đặt để.

Cuối cùng, các cây tìm đến bụi gai. Khác với ba cây trước, bụi gai lập tức nhận lời và nói: “Nếu bởi lòng chân thật mà các ngươi muốn xúc dầu ta làm vua các ngươi, thì hãy đến núp dưới bóng ta” Lời mời này thật phi lý, vì bụi gai hầu như không thể đem lại bóng mát. Nó không có trái để nuôi người, cũng không đủ tán lá để che chở ai. Trái lại, gai nhọn của nó chỉ gây thương tích, còn bụi gai khô rất dễ bắt lửa. Bụi gai không có khả năng bảo vệ nhưng lại hứa ban sự an toàn. Nó không thể phục vụ cộng đồng nhưng muốn thống trị cộng đồng. Nếu không được phục tùng, nó còn đe dọa sẽ phát ra lửa thiêu hủy cả những cây bá hương của Li-ban.

Bụi gai chính là hình ảnh của A-bi-mê-léc. Ông không có phẩm chất của một người lãnh đạo, nhưng dùng quan hệ huyết thống, tiền bạc và bạo lực để chiếm lấy quyền lực. Ông hứa đem lại sự ổn định, nhưng cuối cùng chỉ mang đến sợ hãi và hủy diệt. Sau câu chuyện, Giô-tham hỏi dân Si-chem: Bây giờ, có phải các ngươi cư xử chân thật và công bình mà tôn A-bi-mê-léc làm vua chẳng? Câu trả lời rõ ràng là không. Ghê-đê-ôn từng liều mạng chiến đấu để giải cứu Y-sơ-ra-ên khỏi tay người Ma-đi-an, nhưng dân Si-chem đã quên ân nghĩa ấy. Chỉ vì A-bi-mê-léc là người cùng huyết thống với họ, họ đã cung cấp tiền bạc, ủng hộ âm mưu và làm nơ trước việc ông sát hại các anh em mình. Họ lựa chọn dựa trên lợi ích, quan hệ và tham vọng, chứ không dựa trên lẽ thật và sự công chính. Vì thế, Giô-tham cảnh báo rằng lửa sẽ từ A-bi-mê-léc thiêu hủy dân Si-chem, rồi lửa cũng sẽ từ dân Si-chem thiêu hủy A-bi-mê-léc. **Sự liên minh được xây dựng trên tham vọng và bất công không thể tồn tại lâu dài. Những người cấu kết để làm điều ác cuối cùng sẽ quay sang hủy diệt lẫn nhau.** Bụi gai mà chúng ta lựa chọn hôm nay có thể trở thành ngọn lửa thiêu đốt chính chúng ta ngày mai.

Sau khi nói xong, Giô-tham phải chạy đến Bê-e và ẩn náu vì sợ A-bi-mê-léc. Ông xuất hiện như một người yếu thế, không quân đội, không quyền lực và cũng không có khả năng tự bảo vệ mình. Giô-tham phải rời khỏi sân khấu lịch sử, nhưng lời chân lý ông công bố vẫn còn hiệu lực. Con người có thể làm cho người nói phải im lặng hoặc bỏ trốn, nhưng không thể vô hiệu hóa lời công chính của Đức Chúa Trời. Đến đúng thời điểm, lời cảnh báo của Giô-tham đã ứng nghiệm trên A-bi-mê-léc và dân Si-chem. **Đức Chúa Trời nhìn thấy mọi tham vọng, bạo lực và sự cấu kết bất chính. Ngài là Đấng phán xét công bình, đòi hỏi dân Ngài phải sống chân thật và ngay thẳng.**

Câu hỏi áp dụng bài học hôm nay:

1. Tôi có đang trung tín và kết quả tại vị trí Đức Chúa Trời đặt để, hay đang chạy theo địa vị, sự công nhận và mong muốn đứng trên người khác?
2. Tôi có đang đặt niềm tin hoặc đồng hành với một “bụi gai” chỉ vì những lời hứa về thành công, an toàn và lợi ích, dù nhận thấy người ấy hành động bằng sự dối trá, đe dọa hoặc bất công?

3. Khi đưa ra lựa chọn, tôi có thật sự tìm kiếm ý muốn và sự công chính của Đức Chúa Trời, hay đang để tình cảm, quan hệ và lợi ích cá nhân khiến mình thỏa hiệp với điều sai trái?

Hôm nay, thay vì cố vươn lên để thống trị người khác như bụi gai, nguyện chúng ta trung tín như cây ô-liu, cây vả và cây nho—sống đúng với sự kêu gọi, âm thầm kết quả, làm vinh hiển Đức Chúa Trời và đem phước lành đến cho những người chung quanh.